

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.074 van 17 juni 2026
in de zaak A. 247.964 /IX-10.945**

In zake: J.E.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Isabo Heirbaut
kantoor houdend te 9051 Gent
Drie Koningenstraat 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Vanpraet
kantoor houdend te 8820 Torhout
Oostendestraat 306a
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 april 2026, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
- de beslissing van de adviseur-generaal van Team HR van de FOD Justitie van 22 oktober 2025 tot detachering van verzoeker van de gevangenis van Sint-Gillis naar de ‘Project Management Office Dienst’;
 - de beslissing van Team HR van de FOD Justitie van 23 december 2025 houdende weigering van de aanvraag van verzoeker tot verlof voorafgaand aan het pensioen;
 - de beslissing van Team HR van de FOD Justitie van 26 februari 2026 houdende bevestiging van de voormelde beslissing van 23 december 2025.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 28 april 2026 werd de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 juni 2026, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Isabo Heirbaut en Lucas D'Hondt, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Frederik Vanparys, die *loco* advocaat Jürgen Vanpraet verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Luidens het verzoekschrift is verzoeker sinds 1 maart 1993 statutair tewerkgesteld, oorspronkelijk in de gevangenis van Sint-Gillis. Nadat hij

blijkbaar met een aantal collega's de ICT-dienst heeft opgericht, oefent hij de functie uit van hoofdtechnisch assistent (HTA).

Naast zijn statutaire tewerkstelling oefent verzoeker sedert 2005 een zelfstandige beroepsactiviteit uit als IT-consulent. Hiervoor verkrijgt hij initieel een cumulmachtiging. In mei 2021 wordt de cumulaanvraag echter geweigerd, waarna verzoeker van 1 oktober 2021 tot 30 september 2025 loopbaanonderbreking neemt.

Op 1 oktober 2025 hervat verzoeker zijn activiteiten als HTA.

3.2. Op 22 september 2025 dient verzoeker een aanvraag in tot toekenning van een verlof voorafgaand aan het pensioen (VVP) met ingang van 1 juli 2026, met toepassing van het koninklijk besluit van 28 september 2003 'tot invoering van een verlof voorafgaand aan het pensioen ten gunste van sommige ambtenaren in dienst in de buitendiensten van het directoraat-generaal EPI – penitentiaire inrichtingen' ("het KB VVP").

3.3. Op 22 oktober 2025 wordt verzoeker gedetacheerd naar de Project Management Office Dienst voor de periode van 1 oktober 2025 tot 30 september 2026.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

3.4. Op 23 december 2025 wordt verzoeker door team HR in kennis gesteld van het feit dat zijn aanvraag VVP niet wordt toegestaan. Verzoeker wordt gewezen op de voorwaarde dat de laatste vijftien jaren "werkelijk gepresteerd" moeten zijn in penitentiaire inrichtingen.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

Nog dezelfde dag reageert verzoeker met de vraag zijn zaak te herbekijken, omdat hij enkel “de afgelopen maand” is gedetacheerd.

3.5. Op 24 december 2025 antwoordt Team HR het volgende:

“Na analyse van uw dossier dienen wij uw aanvraag VVP vanaf 1 juli ’26 jammer genoeg te weigeren.

Om aanspraak te kunnen maken op VVP [...], moet u werkzaam zijn bij DG EPI binnen de continudienst van een buitendienst; dit de laatste 15 jaar voor start VVP zonder onderbreking en in de graad zoals voorzien in het KB van 28/09/2003.

U bent werkzaam binnen de ACA Directie ICT als ICT HTA waardoor u niet voldoet aan de voorwaarden.”

Op 20 januari 2026 vraagt verzoeker om de beslissing tot weigering van zijn VVP te heroverwegen. Ervan uitgaande dat zijn recente detachering het VVP in de weg staat, vraagt hij “deze formeel te laten annuleren met terugwerkende kracht, zodat ik opnieuw in aanmerking kan komen”.

Op 26 februari 2026 antwoordt het Team HR van de FOD Justitie het volgende:

“Op datum van 1 oktober 2025 werd u als ICT HTA gedetacheerd naar een binnendienst binnen de ACA Directie ICT.

Verwijzend naar mijn schrijven van 24 december 2025, werd uw aanvraag VVP vanaf 1 juli ’26 dan ook geweigerd, gezien u niet voldoet aan de voorwaarden.

Om aanspraak te maken op VVP moet u werkzaam zijn bij DG EPI binnen de continudienst van een buitendienst; dit de laatste 15 jaar voor start VVP en dit zonder onderbreking en in de graad zoals voorzien in het KB van 28/09/2003:

- Verwijzend naar het koninklijk besluit van 9 januari 2013, tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 september 2003 tot invoering van een verlof voorafgaand aan het pensioen ten gunste van sommige ambtenaren in dienst in de buitendiensten van het Directoraat-generaal EPI-Penitentiaire Inrichtingen, moeten de laatste 15 jaren werkelijk gepresteerd zijn in penitentiaire inrichtingen in één van de volgende graden: penitentiair beambte, kwartierchef, adjunct-penitentiair assistent, adjunct-technisch assistent, penitentiair assistent, technisch assistent, hoofdpenitentiair assistent, hoofdtechnisch assistent en één van de hierna vermelde afgeschafte graden: bewaarder, hoofdbewaarder, hoofdtechnicus.

De info die u voor uw detachering werd overgemaakt, namelijk dat deze detachering géén negatieve invloed zou hebben op uw VVP en dat uw VVP verzekerd zou zijn, is helaas niet correct.

Een intrekking van uw detachering zou niets wijzigen aan uw situatie, gezien er een onderbreking is en u de laatste 15 jaren niet ononderbroken gepresteerd zal hebben zoals staat vastgelegd in het KB.

Onze beslissing blijft aldus ongewijzigd.

Indien u deze beslissing formeel wenst aan te vechten dan kunt u zich wenden tot de Raad van State afdeling Administratie, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel.”

Dat is de derde bestreden beslissing.

3.6. Op 2 maart 2026 dringt verzoeker er opnieuw op aan om de detachering met terugwerkende kracht “nietig te verklaren”.

Op 19 maart 2026 antwoordt het directoraat-generaal P&O van de FOD Justitie het volgende:

“Naar aanleiding van het eerder mailverkeer wens ik u wat meer info te geven over de reden van weigering van uw aanvraag VVP.

Zoals mijn collega’s eerder terecht stelden kan een personeelslid, met een graad zoals vermeld in art. 1 van het KB van 28/9/2003^[...], tewerkgesteld in een centrale dienst (en dus geen PI) geen aanspraak maken op VVP.

Bij uw terugkeer na 4 jaar loopbaanonderbreking, gaf u aan niet meer te willen werken in de gevangenis van Sint-Gillis waarna werd overeengekomen dat u zou werken op TDO, via detachering. Dit op zich heeft als gevolg dat u niet voldoet aan de voorwaarde dat de laatste vijftien dienstjaren werkelijk gepresteerd moeten zijn in penitentiaire inrichtingen’.

Echter, los van de detachering willen we er u bijkomend op wijzen dat u ingevolge uw 4 jaren loopbaanonderbreking al niet meer voldeed aan deze voorwaarde. Immers, u verrichtte in deze periode uitsluitend prestaties als zelfstandige, waarvoor u zich diende in te schrijven bij een sociale kas voor zelfstandigen.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 28/09/2003 stelt [...]: [...]

Wat houdt dit in?

- Er is een leeftijdsvoorwaarde (waarover in casu geen discussie)
 - Geen loutere anciënniteitsvereiste bij EPI; het volstaat niet om 15 jaar anciënniteit te hebben in een PI.
 - De laatste vijftien dienstjaren moeten werkelijk gepresteerd zijn in penitentiaire inrichtingen
- => het gaat om een dubbele voorwaarde:

- Voldoende dienstjaren hebben i.k.v. de pensioenreglementering: zowel jaren uit de privé-sector, openbare sector als jaren als zelfstandige komen in aanmerking.
- Van die dienstjaren moeten de laatste 15 werkelijk gepresteerd zijn in penitentiaire inrichtingen

De 4 jaar loopbaanonderbreking, tijdens dewelke u uitsluitend prestaties verrichtte als zelfstandige komen in aanmerking als dienstjaren voor de berekening van de P-datum. Echter, het KB VVP voorziet als bijkomende voorwaarde dat het personeelslid de laatste 15 dienstjaren effectief gepresteerd moet hebben in een penitentiaire inrichting. U voldoet niet aan deze voorwaarde aangezien u 4 dienstjaren heeft waarbij uw prestaties niet verricht werden in een PI.

Er werd dan ook geen positief gevolg gegeven aan uw aanvraag VVP.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn. Dat is, zoals hierna zal blijken, niet het geval.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

VI. *Spoedeisendheid*

6. Om de spoedeisendheid van de vordering aan te tonen, zet verzoeker in het inleidend verzoekschrift (enkel) uiteen wat volgt:

“De genoegdoening die zou voortvloeien uit een annulatiearrest kan in de huidige omstandigheden niet als voldoende worden beschouwd. Het recht op VVP is immers beperkt in de tijd (maximaal 5 jaar) en zou, gelet op de leeftijds- en anciënniteitsvoorwaarden, bij een schorsing normaal gezien ingaan op 1 juli 2027 [*lees wellicht: 2026*], met een einddatum op de wetelijke pensioendatum van verzoeker, zijnde 30 juni 2031 (stuk 4A).

Indien de uitspraak van uw Raad in de gewone vernietigingsprocedure dient te worden afgewacht, zal dit ertoe leiden dat verzoeker pas na meerdere jaren effectief op vervroegd pensioen zal kunnen gaan, waardoor een substantieel deel van dit verlofstelsel onherroepelijk verloren gaat. De periode waarin verzoeker in tussentijd verplicht verder moet werken, kan op geen enkele wijze worden gecompenseerd in geval van een latere vernietiging. Daarbij dient te worden benadrukt dat de motieven die ten grondslag liggen aan het VVP stelsel essentieel zijn. In de aanhef wordt uitdrukkelijk verwezen naar de stress die inherent is aan de uitoefening van functies in de betrokken graden binnen de buitendiensten van het Directoraat-Generaal EPI, en dat het VVP-stelsel precies beoogt een oplossing te bieden voor de problemen van stress die voortvloeien uit deze bijzonder veeleisende werkzaamheden.

In dat licht is het evident dat verzoeker thans reeds wordt blootgesteld aan de risico's en nadelige gevolgen die het VVP-stelsel net beoogt te voorkomen. Het uitstellen van de schorsing zou deze schade enkel verergeren. Het is dan ook noodzakelijk dat verzoeker wordt behoed voor verdere schade en ernstige nadelen die onvermijdelijk zullen ontstaan bij de verdere uitvoering van de bestreden beslissing.

De vordering is kennelijk spoedeisend van aard.”

7. Uit deze uiteenzetting blijkt dat het verzoeker te doen is om het VVP en dat hij zijn detachering enkel aanvecht omdat hij meent dat die de inwilliging van zijn aanvraag in de weg staat.

8. Zoals aan verzoeker op 19 maart 2026 is meegedeeld, lijkt hij zich daarin te vergissen. Zelfs indien de detachering ongedaan wordt gemaakt, verandert dit niets aan het gegeven dat hij ingevolge zijn loopbaanonderbreking nog steeds niet voldoet aan de voorwaarde *ex* artikel 2, § 2, 3°, KB VVP, namelijk “de

laatste 15 jaren [moeten] werkelijk gepresteerd zijn in penitentiaire inrichtingen in één van de graden bedoeld in artikel 1”.

In geen van de aangevoerde middelen betwist verzoeker de toepasselijkheid, laat staan de wettigheid van deze voorwaarde, noch de door de verwerende partij eraan gegeven interpretatie dat een loopbaanonderbreking niet in aanmerking komt voor de berekening van diensten die “werkelijk gepresteerd” moeten zijn “in penitentiaire inrichtingen”. In de huidige stand van de rechtspleging moet er dan ook van worden uitgegaan dat verzoeker niet voldoet aan deze (cumulatieve) voorwaarde om in aanmerking te komen voor een VVP.

Hieruit volgt dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen op grond van aangevoerde wettigheidskritieken verzoeker niet het voordeel zou opleveren dat hij nastreeft of hem behoeden voor de gevreesde schade, omdat de verwerende partij geen andere keuze heeft, zo lijkt, dan de aanvraag opnieuw te weigeren.

9. Geheel en al ten overvloede bedenkt de Raad nog dat “de stress die inherent is aan de uitoefening van functies in de betrokken graden binnen de buitendiensten van het Directoraat-Generaal EPI” verzoeker net wordt bespaard door de detachering die hij aanvecht, zodat de bewering “dat verzoeker thans reeds wordt blootgesteld aan de risico’s en nadelige gevolgen die het VVP-stelsel net beoogt te voorkomen” feitelijke grondslag mist.

10. De spoedeisendheid is niet aangetoond.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zeventien juni tweeduizend zesentwintig,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren